

Koncession. Det ærede Medlem for Odder (Beth-Espensen) siger, at det ikke vilde være rigtigt af Staten at søge at higanere Selskaberne til at gøre dette. Jeg ved dog ikke hvorledes just det ærede Medlem kan finde det urigtigt, at Staten benytter en lovlig Ret for at naa et Maal, naar han end ikke viger tilbage for at paalægge Staten at bruge et ulovligt Middel for at naa dette samme Maal. Men i øvrigt skal jeg gerne erkende, at jeg tror ikke den Vej er fremkommelig, at Staten ved at higanere et Selskab paa forskellig Maade skulde søge at presse det til mod dets Ønske at tage Koncession; thi det vilde let medføre en Mængde Ulemper for Publikum, saa at der vilde rejse sig alt for store Indsigelser derimod. Men der er en anden Post, som man ikke maa glemme i hele dette Forhold, og som slet ikke har været nævnt, det er Kommunen. Det er givet, at det kjøbenhavnske Selskab er aldeles ude af Stand til at fortsætte sin Virksomhed ude af Stand til endog blot at opretholde den nuværende Virksomhed, endstige at udvide den, uden Kommunens Samtykke, uden Kommunens Bistand saa at sige fra Dag til Dag. Nu siger det ærede Medlem: Hvorfor skulle Kjøbenhavnerne være stillede saaledes, at de blive udnyttede af dette Selskab? Jeg synes, det er en noget for vidt drevnen Omhu for os Kjøbenhavnere, vi ere ikke vantede til saa megen Hensyntagen, vi føle os lidt benøvede derved. Det er ganske vist ikke nogen Fornøjelse for Kjøbenhavnerne at skulle vedblive at betale 150 Kr. om Aaret for en Telefonforbindelse, som man i vort Nabolands Hovedstad, Stockholm har for en Tredjedel deraf. Men det bliver da Kjøbenhavns Kommunalbestyrelses Sag eventuelt at sørge for at faa dette forandret, og hvis Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse vil udøve den Indflydelse, som den i saa Højende besidder, er det ganske sikkert, at den er i Stand til at formaa det kjøbenhavnske Selskab til at gaa ind under Bilskaarene for Koncessionshavere. Men dette er noget, som ligger uden for Lovens Herredømme, og noget, som maa overlades til den fremtidige Udvikling. Jeg skal endvidere tilføje, at naar man en halv Menneftaalder igennem har ladet hele dette Forhold udvikle sig uden nogen Indgriben fra Statens Side, er det saare misligt pludseligt at gribe

til og forlange, at man med et Slag vil have det hele gjort om. Man maa virkelig have en lille Smule Taalmodighed. Ved at vedtage denne Lov opnaar man for det første, at for al Fremtid vil der ikke kunne ske noget, som ikke Staten har givet sit Samtykke til; intet nyt Selskab vil kunne oprettes uden Statens Medvirking, hele den fremtidige Udvikling bliver lagt i Statens Haand enten saaledes, at den selv overtager Anlæg og Drift, eller saaledes, at den har Tilsyn med, at det hele ledes paa samme Maade, som om den selv havde overtaget det. Det samme vil dernæst ogsaa nok efterhaanden blive Tilfældet med Hensyn til de Forhold, som en Gang ere etablerede, de Anlæg, der allerede ere gjorte, de Selskaber, der nu eksistere; men man maa sandelig have en passende Taalmodighed og afvente, at det lidt efter lidt glider over i den Gænge, man ønsker. Udvalget har foranlediget indsat en Bestemmelse i Lovens om, at den om 5 Aar skal underkastes et Gennemsyn. Skulde det til den Tid vise sig, at den ikke har virket saaledes, som det har været Formaalet, og som vi ønske, den skulde virke, vil det staa os frit for til den Tid at vedtage andre Bestemmelser, der maatte være bedre egnede til at føre til Maalet.

Beth-Espensen: Ja, da jeg ønsker at fatte mig i Korthed, kan jeg naturligvis ikke komme ind paa den ærede Ordførers Omtale af Fordele og Indskrænkningerne ved en Koncession. Jeg skal kun sige, at Fordelene med Hensyn til Koncessionen i Virkeligheden kun komme til at gælde Provinselskaberne, idet Kjøbenhavns Selskab har dem i Forvejen. For øvrigt har den ærede Ordfører gjort mig ikke saa ganske saa Indrømmelser. Det, jeg vil tale om, er imidlertid det, at den ærede Ordfører gør en betydelig Forskel mellem Ordene „tvinge“ og „formaa“. Det kan jo gerne være, at det var et fejt Udtryk, jeg brugte. Det ærede Medlem er jo en stor Kunstner, naar det gælder at finde de rigtige Ord, og han er straks falden over mig, fordi jeg sagde, at Opgaven var at tvinge Selskaberne til at søge Koncession. Det ærede Medlem vil ikke „tvinge“ dem, han vil „formaa“ dem, men det bliver i Virkeligheden det samme, thi der er dog ingen af os, der ved Lov vil sige, at de